

Markéta ✧ 10/2004

Občasník římskokatolické farnosti u kostela sv. Markéty ve Zhoří
mobil: 776 887 907; tel. (fara u sv. Jakuba v Jihlavě): 567 303 142
e-mail: mikulas.selvek@seznam.cz

1. Podzim 2004

Milí farníci,

za chvíli budeme prožívat slavnost Všech svatých a druhý den budeme myslet na naše zemřelé. Na svatých můžeme vidět, jak veliké věci jim Bůh učinil a co to znamená, když člověk spolupracuje ve svém životě s Bohem. Zemřelí nám zase připomínají, že i my jednou budeme odvolání Bohem z tohoto světa, že je třeba žít připraveně a moudře. Četl jsem na bráně jednoho hřbitova tato slova: „Co jste vy, byli jsme i my. Co jsme my, budete i vy.“ Kartuziáni mají heslo: „Memento mori! – Pamatuj na smrt!“ Ne proto, aby člověk žil stále ve strachu, ale aby na světě užíval všeho moudře, neboť je jen správcem a ne absolutním pánem a nic si s sebou na onen svět nevezme, jen to, co má duchovní hodnotu a to je láska k Bohu a bližnímu. Pamatujme na Ježíšova slova při posledním soudu: *„Pojďte požehnání mého Otce, ujměte se království, které je pro vás připravené od založení světa. Neboť jsem měl hlad a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň a dali jste mi napít...Neboť cokoli jste udělali pro jednoho z mých nejposlednějších bratrů, pro mě jste udělali.“* (srov. Mt 25,31-46) Ale víme, že tato slova zazněla i v opačném smyslu pro ty, kteří byli odsouzeni k věčnému zavržení. Snažme se, abychom jednou mohli slyšet od Pána: *„Pojďte požehnání mého Otce...“*

V sobotu po slavnosti Ježíše Krista Krále končí církevní rok a my máme příležitost k hodnocení, rekapitulaci toho, co jsme během něj prožili. Víím, že se spíše bilancuje na konci roku občanského, ale myslím si, že jako křesťané se máme zajímat i o církevní, či spíše liturgický rok, jehož středem je oslava Boha skrze Ježíše Krista, *kteřý je stejný včera i dnes*

i navěky (Žid 13,8). Máme se zamýšlet nad tím, jak jsme byli vnímaví vůči Božímu slovu, které k nám zaznívá nejen v neděli, ale každý den při liturgii. Jak přistupujeme ke svátostem, kde se setkáváme s živým Kristem, který nás skrze ně posvěcuje a naplňuje hojnými dary? Jaká byla naše modlitba, ve které komunikujeme se svým Otcem v nebi? Kolik času jsme jí věnovali a jak přistupujeme ke vzdělávání ve víře? Proč se máme takto ptát? Protože Bůh chce člověku dát mnoho, ale nevnucuje své dary. Čeká, jestli projevíme zájem a otevřeme svá srdce působení jeho Svatého Ducha, kterého seslal na apoštoly a také na každého z nás. Spolupracujeme s Boží milostí? Každý si musí dát odpověď sám. Jestliže cítíme nedostatečnost, nebojme se poprosit o odpuštění a vzít začátek liturgického roku – Advent – jako novou šanci, kterou nám Bůh nabízí. Sv. Pavel nás povzbuzuje: *„Děkujte Bohu Otcí, že vám dal účast na životě věřících ve světle. On nás totiž vytrhl z moci temnoty a převedl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpuštění hříchu.“* (Kol 1,12) Vděčnost Bohu je tedy nejlepší a nejvhodnější odpovědí za přijaté duchovní dary a milosti během tohoto liturgického roku. Když budeme děkovat, zároveň se tím otevíráme pro další Boží obdarování.

2. Změna času

V noci ze soboty 30.10.2004 na neděli 31.10.2004 končí letní čas. V neděli o třetí hodině ranní letního času se hodiny posunou zpět na druhou hodinu střeoevropského času. Budeme tedy o hodinu déle spát. **V Arnolci budou v zimním čase mše sv. v sobotu v 17:00**

3. Informace o bohoslužbách

1. listopadu na slavnost Všech svatých bude mše sv. v **17:15**

2. listopadu – vzpomínka na věrné zemřelé. Mše sv. bude v **16:15** a po ní bude krátká pobožnost na hřbitově.

V Arnolci bude mše sv. v **18:00**

Možnost přistoupit ke svátosti smíření máte před každou mší svatou a **v pátek 29. října budu zpovídat od 15:30.** Využijte prosím tuto příležitost!

Plnomocné odpustky pro duše v očistci je možné získat za obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl sv. Otce: Otče náš, Věřím v Boha a nějaká libovolná modlitba). Od 1. do 8. listopadu je možno získat plnomocné odpustky tím, že navštívíme hřbitov a pomodlíme se za zemřelé. Pomáhejme tedy našim zemřelým bratřím a sestrám svou modlitbou.

4. Setkání mládeže

V pátek po večerní mši sv.(od 18:00 hod.) se scházíme na faře, kde spolu mluvíme na různá témata, modlíme se , zpíváme.

5. Z premonstrátského života

V současné době je nás ve strahovské kanonii (pod vedením strahovského opata Michaela Josefa Pojezdného) asi 80 a z toho je asi 60 kněží, kteří žijí na farách. Ostatní bratři žijí v klášteře, kde procházejí formací a připravují se na budoucí povolání v pastorači. Někteří kněží jsou na farách sami, ale přirozenější pro náš řád je vytvářet komunity, kde je více kněží v jednom domě. Jsou to tzv. řeholní domy, kde společně žijeme, modlíme se denní modlitbu církve (breviář), rozdělujeme si pastorační činnost a ne méně důležité je i společné stolování. To jsou základní známky řeholní komunity, žijící v řeholním domě. Ve společenství se totiž pracuje a žije lépe. V současné době máme řeholní dům v Milevsku (jižní Čechy), v Doksanech u Litoměřic, v Jihlavě, na Svatém Kopečku u Olomouce a na Slovensku v Holíči. Osobně jsem rád, že mohu žít v komunitě, protože člověk není na všechno sám, poradí se s ostatními, kteří mají také své zkušenosti, a tak se člověk může inspirovat. Ve společenství je to prostě radostnější. Snažíme se tak naplňovat myšlenku svatého Norberta: „Contemplata aliis tradere – Načerpané předávat dál.“

6. Rok Eucharistie

Svatý otec vyhlásil v neděli 17. října 2004 rok Eucharistie, a tak se nám nabízí možnost znovu se zaměřit na tento veliký dar a tajemství naší víry. Snažme se toho využít a prohloubit svůj vztah k Nejsvětější Svátosti, k Chlebu života, kterým je živý Ježíš. Soustředíme-li se na Eucharistii, soustředujeme se na samotného Krista. Bylo by dobré, aby se to nějak projevilo i v naší farnosti. Proto bude v našem kostele **každou první neděli v měsíci v 15:00** výstav Nejsvětější Svátosti a svátostné požehnání.

Děti, které se připravují k prvnímu sv. přijímání mají zvláštní privilegium, když v roce Eucharistie poprvé přistoupí ke stolu Páně. Prosim rodiče, abyste jim pomohli dobře se na tuto událost připravit. Je to obohacení i pro vás a pro celou rodinu.

7. Bůh má veselé lidi rád

Farář : „Jak zní sedmé přikázání?“

Žák: „Nepokrade!“

Farář: „Snad nepokradeš, ne?“

Žák: „Prosim, já si Vám netroufám tykat.“

„Kdo ustanovil manželství?“ ptá se katecheta dětí.

„Bůh,“ zazní z mnohých úst.

„A kde ustanovil manželství?“

„V ráji,“ ozve se spontánně.

„A jakými slovy ustanovil manželství?“

Napřed se nikdo nehlásí, potom se ozve malý Petřík:

„Nepřátelství položím mezi tebe a ženu!“

„Děti, kdo strávil několik dní v břiše živočicha?“

Hlásí se malý Jonáš: „Prosim, Karkulka.“

(Z knížky „Bůh má veselé lidi rád.“)